

Молитва

Създал си ме от слово и от пръст,
А свята светлина си вдъхнал в мене,
За да поема с вяра своя кръст,
С любов, непроменена от промени.

Ще тръгна с изпитания на път,
Ще се покая в грях... Години колко
Ще разкървяват рани мойта плът,
И ще крещи душата ми от болка.

Но, скътан плод във листи на лоза,
Ще съхраня от устните на злите;
И ще родя най-чистата сълза,
Там някъде, дълбоко зад очите...

И, ако все пак, те ме повалят,
И, ако страх и обич в мен се борят
Вдъхни ми сили, за да устоя
И Твойто име в мен да заговори.

Тогава, Боже, моля Те, ела!
И в онзи светъл праг на небесата,
Дари ме със невидими крила,
За да опазя жива песента Ти.

1992г.